

Па августъ мѣсеца поидохъ на епархиа моя. И все войска беше на Видинь. Бияха го да го уземать. Ами каковъ ли страхъ потеглихъ, като ходяхъ по селата да собирамъ мириа! Вращаха са и бѣгаха турци делии¹⁾ отъ ордията и соблачаха селата и субашите²⁾ обираха. И азъ ходяхъ по селата. Най-послѣ, като развали и разсипа Пазвантъ-оулу по святаго Димитриа царската ордиа, азъ бѣхъ по селата. Сипнаха са отъ Видинь турци по селата да бѣгать. Ами сась каковъ трудъ и страхъ пострадахъ, докле са добия³⁾ ведношь до Враца. Каковии ли гори и холми и доли не обиколихме. И тамо мало някой день посѣдяхъ⁴⁾, прииде вѣсть, како иде на Враца Алю-паша⁵⁾ сась пятнадесять хиляди войска. Нощемъ приидоша конакчии⁶⁾. И азъ, като чухъ, востанахъ тая нощъ на осьмъ часа да бѣгамъ отъ Враца навонъ. Нощъ темна, време беше дождевно, а планина стръмна, висока. Колико ли крати падахъ на путь, докле поидемъ на Черепишь-монастырь! И като поидохме на монастырь, не найдохме никого: калугери побѣгнали, монастыря затворень и не знаемъ, где са! Хеле са случи единъ попъ на путь, та ги знаялъ, како бѣгать у една пещера и заведи ни при тѣхъ. И сѣдяхъ тамо при нихъ у оная пещера двадесать и четири дни. И узехъ студъ и разболяхъ ся; и четири дни боленъ лежахъ тамо! Послѣ ся згрѣяхъ и мало поуздравяхъ. И востанахъ да пойда у другии монастырь, що е на Софійская епархиа. Ала тамо планини високи, конь не можи да са язди, а мене боляха нозѣте — не можахъ да ходя пешъ. А восходъ и нисходъ има два часа. И докле да възляза и да сляза, воистину сась слези оплакахъ животъ мой! И тамо сѣдяхъ 14 дни. И прииде ми писмо отъ Враца, како убилъ Капитанъ-паша Алю-паша на Рахово и войската му са разнесла; и на Враца приишель другий, Исуфъ-паша да замиува тамо; и пишать, како е епископия праздна и Исуфъ-паша добръ человекъ, „ами да си дойдешъ на епископия“. Ала беше снѣгъ глубоко, зима люта. Десять часа есть оттамо. Едвамъ за три дни поидохме.

¹⁾ Храбри турци войници, които, уволнени отъ войската, връщайки се, оплячкосвали дето минавали. ²⁾ Селскитѣ управители. ³⁾ Добера.

⁴⁾ Следъ като поседѣхъ въ Враца нѣкой день. ⁵⁾ Алю-паша, изпратенъ съ 40.000 войска срѣщу Пазвантоглу, отначало ималъ успѣхъ при Варна, но после билъ навсѣкжде другаде битъ отъ Пазвантоглувитѣ военачалници. ⁶⁾ Квартироразпоредители.